

คำนำ

ฝนตกหนักจริงๆ เมื่อคืนนี้ มันตกหนักราวกับว่าฟ้าจะถล่มลงมา สลับกับเสียงแฉาดคำรามของสายฟ้า ดังเปรี้ยงๆ ขณะนั้นพ่อกำลังนอนหลับสบายใจเข้าออกท่ามกลางความมืด

ลูกคงไม่รู้หรอกว่า บันทึกที่พ่อเขียนเสร็จเมื่อตอนหัวค่ำ เป็นอะไรที่พ่อตั้งใจจะเขียนให้ลูกได้อ่านนับตั้งแต่ลูกได้ลืมตาขึ้นมาดูโลกใบนี้ แต่พ่อก็ได้แต่ผัดวันประกันพรุ่ง กว่าจะลากปากกาเขียนเสร็จก็กินเวลาผ่านไปเกือบ 20 ปี

ดีแล้วล่ะลูกที่พ่อเพิ่งเขียนเสร็จเอาตอนที่ลูกโตพอดี ในขณะที่พ่อเองก็บอบช้ำกับสังขารที่ร่วงโรย เวลาพาให้พ่อรู้ว่าชีวิตมีความลับที่ซุกซ่อนอยู่มากมาย ปราศจากเวลาที่คืบคลาน พ่อคงไม่สามารถจะรู้ได้หรอกว่าอะไรเป็นจริง อะไรไม่เป็นจริง

ความผิดพลาดตลอดเส้นทางชีวิตของพ่อมีมากมายจริงๆ

มากมายจนบางครั้งพ่อหวนคิดว่า พ่อไม่น่าจะอยู่รอดมาได้ถึงวันนี้ ทุกเหตุการณ์ที่พ่อเข้าไปสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นการเลือกทางเดินชีวิต เลือกเรียน เลือกคบเพื่อน เลือกทำกิจกรรม เลือกทำธุรกิจ และแม้แต่เลือกที่จะมีเสรีภาพให้กับตัวเอง ลูกรู้มัยว่าพ่อเลือกผิดชะส่วนใหญ่ พ่อเดินหลงไปในเส้นทางที่ผิด แต่ครั้งหนึ่งพ่อคิดของพ่อเองว่าพ่อเดินทางถูก

ทำไมนะหรือลูก พ่อบอกลูกได้อย่างไม่อายเลย พ่อเดินฝ่าความลังเล สงสัย เดินฝ่าความเชื่อมั่นว่าพ่อผิดถูก เดินฝ่าโลกด้วยอาการประมาท ด้วยการใช้เหตุผล ใช้หลักวิชา ใช้ตำรา ใช้ประสบการณ์ ใช้จารีต ประเพณี ใช้ขนบธรรมเนียมประเพณี ใช้ความรู้ของคนรุ่นก่อน ฯลฯ โดยไม่เคยได้ใช้ความเข้าใจของตนเองเลย พ่อเป็นทาสของทุกสิ่งที่เฝ้าล้อมตัวพ่อ โดยที่พ่อไม่เคยรู้ตัวเสียด้วยซ้ำ ว่าพ่อฝ่าโลกอย่างไร ปราศจากความเข้าใจ ที่ความเข้าใจมันไม่ต้องค้นหาค้นหาจากที่ไหน ได้ที่สติปัญญาและจิตใจของตนเอง พ่อหาความจริงจากข้างนอก แต่กลับพบว่าความจริงนั้นถูกซ่อนอยู่ที่ตัวของเรา พ่อจึงไม่มีโอกาสครอบครองและเป็นเจ้าของชีวิตอย่างแท้จริง ชีวิตของพ่อและของใครๆ จึงเต็มไปด้วยคำถาม ความกลัว ความวิตกกังวล ความถูก ความผิด ทั้งๆ ที่จริง ๆ แล้วไม่เคยมีสิ่งเหล่านั้นเลย ทั้งหมดของเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตพาให้ชีวิตไม่ประสบความสำเร็จเป็นเรื่องที่พ่อและใครๆ

คิดขึ้นมาเอง

มาวันนี้ก่อนที่ลมหายใจสุดท้ายจะจากไป พ่ออยากจะบอกความลับของความจริง ที่ลูกเองสามารถจะขบคิดและพิจารณาควบคู่ไปกับเหตุการณ์ที่ลูกประสบพบเจอ อย่างความจริงที่ว่ามีเพื่อนให้น้อยที่สุด หรือไม่มีเลยก็มีความสุขได้ อย่างการหาความสุขจากความเจ็บแทนที่จะเป็นเสียงหัวเราะก็สุขสุดวิเศษ อย่างการให้ลูกพึ่งพาตนเอง โดยล้มเลือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปซะ ก็เป็นอะไรที่ลูกจะก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้เร็ว อย่างการบอกให้ลูกพยายามกับเรื่องที่ลูกรัก อย่างยอมพลีชีพก็เป็นอะไรที่จะทำให้ลูกมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และก้าวหน้าทางจิตวิญญาณเร็วกว่าใครๆ และอีกหลายอย่างที่พ่อบันทึกเอาไว้ รอลูกเปิดอ่านในหนังสือเล่มนี้

ลูกอาจจะอ่านมันไปเรื่อยๆ และนึกในใจไปตลอดว่า พ่อมันหัวรุนแรง แต่พ่อก็จะบอกกับลูกว่า ความจริงแยกส่วนกับการที่ใครคนหนึ่งจะเป็นผู้ได้ชื่อว่าเป็นคนหัวรุนแรง ลูกต้องอ่านหนังสือเล่มนี้โดยปราศจากอคติ ปราศจากความยึดมั่นถือมั่น ว่ามีตัวลูกในฐานะผู้ที่จะต้องเป็นให้ได้ อย่างที่พ่อบอก เมื่อลูกอ่านแบบไม่มีตัวลูกเป็นผู้อ่าน ลูกก็จะแยกแยะความจริงกับความไม่จริงออกจากกันได้ ซึ่งคำตอบอาจจะออกมาว่า

ความจริงเป็นเรื่องที่คนมองข้ามมาตลอดชั่วชีวิตก็เป็นได้

ความจริงที่เป็นด้านตรงกันข้ามกับความคิด เป็นด้านที่ตรงกันข้ามกับ
ข้อสรุป

ใจเย็นๆ อ่านมันไปเรื่อยๆ นะลูก อ่านวันนี้แล้วไม่เข้าใจ ให้พักไว้แล้วมี
เวลากลับมาอ่านมันใหม่ ลูกจะต้องเข้าใจทั้งหมดนี้ในวันใดวันหนึ่ง ซึ่ง
วันนั้นพ่ออาจจะตายไปแล้วก็ได้

ที่พ่อพูดแบบนี้ก็เพราะว่า ความจริงยากแก่การเข้าใจอย่างง่าย ๆ ยากที่
ภาษาพูดภาษาเขียนจะนำมาอธิบายให้ลูกเห็นและเข้าใจได้อย่างไม่มีข้อ
สงสัย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะความจริงนั้นไม่สามารถมองเห็นได้
ด้วยตาเปล่า อย่างที่พ่อบอกว่า น้ำอาจไม่ใช่ น้ำ น้ำเป็นไฮโดรเจน 2 ส่วน
และออกซิเจน 1 ส่วน ดังนั้น น้ำที่ลูกเห็นเป็นภาพลวงตา หาใช่ น้ำ ไม่ มัน
เป็นอะไรที่ลูกมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นซะด้วยซ้ำ แล้วลูกลองคิดดูซิว่า
หากคนอื่นไม่เห็นอย่างกะที่ลูกเห็น ความไม่เข้าใจกัน ความขัดแย้ง และ
การทะเลาะเถียงกันเรื่องนี้จะมากมายสักเพียงไหน หนังสือเล่มนี้ก็เช่น
เดียวกัน เป็นอะไรที่ลูกต้องอ่านแบบละทิ้งข้อสรุปที่ลูกมีต่อโลกก่อนหน้า
นี้ทั้งหมด แล้วค่อยอ่านไปที่ละตัวอักษร ลูกก็จะพบอะไรๆ ที่แปลกๆ

เหลือเกิน มันเป็นเรื่องที่ลูกอาจไม่เคยคิดมาก่อน

บนความแปลกไม่มีอะไรแปลกเลยนะลูก เป็นเรื่องของความเข้าใจสถาน
เดียว ไม่มีอะไรสลับซับซ้อน หากมันจะสลับซับซ้อนก็เป็นเพราะความ
เข้าใจของลูก ถูกความไม่รู้ (อวิชชา) เข้าครอบงำ สร้างอุปาทาน
(ตัวลูก) โพล่ขึ้นมา ทำให้ลูกหลงยึดกติกาศงคนดี กติกาศงคนไม่ดี
กติกาศงการใช้ชีวิต กติกาศงการเข้าสังคม กติกาศงเหตุและผล
ซึ่งทั้งหมดลูกสืมเรื่องกติกาศงความถูกต้อง ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้
หากไม่มีตัวลูกเป็นเจ้าของกติกา มันเกิดอยู่อย่างนั้น เกิดอยู่ตรงนั้นมา
นานแล้ว และมันไม่ได้เป็นของลูก แต่มันเป็นกติกาซึ่งมีธรรมเป็นเจ้าของ
ลูกกำลังถูกเขย่าทางจิตวิญญาณให้เรียนรู้และรู้จักความถูกต้อง ซึ่ง
เกิดขึ้นได้เมื่อลูกมีสติปัญญาที่บริบูรณ์ขึ้นนั่นเอง มันเกิดขึ้นขณะปล่อย
วางความยึดมั่นถือมั่นทั้งมวลที่ลูกมี

ความถูกต้องไม่ต้องการให้ใครหน้าไหนมาเห็นด้วยกับเรา เพราะความ
ถูกต้องในการใช้ชีวิต ทำธุรกิจ และแม้แต่การปฏิสัมพันธ์กับคน ดำเนิน
การไปอย่างเฉียบๆ อย่างผสมกลมกลืนไปกับโลกอย่างแยกจากกันไม่
ออก ลูกจึงเข้าไปอยู่ในหมู่โจรโดยที่โจรก็ไม่รู้ว่าลูกแปลกแยก ไปอยู่ใน
หมู่คนดี คนดีก็ไม่รู้ว่าลูกแปลกแยก ไปอยู่ในหมู่คนพาล คนพาลก็ไม่รู้ว่า

ลูกแปลกแยก สรุปลความก็คือลูกดำรงอยู่ในสังคมอย่างไม่มี
แปดเปื้อนใดๆ จากสังคม ลูกกลายเป็นผู้มีเสรีภาพได้โดยไม่ต้องปลีก
ตัวออกจากสังคม นี่คือนิสัยของพลังแห่งความเข้าใจความจริง
ที่พ่อบันทึกสอนลูกเอาไว้ในหนังสือเล่มนี้

อย่าลืมเอาหนังสือเล่มนี้ติดตัวไปในทุกแห่งหน วุ่นวายใจหรือมีคำถาม
กับโลกคราใด ขอให้ลูกเปิดอ่าน หนังสือเล่มนี้ ลูกจะพบเจอคำตอบที่
เป็นความจริง รักลูกที่สุดในโลก

ชาย กิตติคุณาภรณ์

www.fpmcourse.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com